

todistaja

Maalis-Huhtikuu • March-April 2017 No. 2 Volume 92

\$5.00 (HST
INCL.)
7.00 EUROA

Hyvää päästä

Leo Raatikainen

Minulla oli onni kasvaa kodissa, jossa molemmat vanhempani olivat uskovia. Siinä ilmapiirissä "tavallaan kasvoin uskoon". Mutta sitten tulikin siihen pisteeseen, jolloin tajusin että minunkin oli tehtävä henkilökohtainen päätös seurata Kristusta.

Olin monta kertaa lukenut, kuinka Jumala voi eheyttää rikkinäisen elämän Jeesuksen Kristuksen kuoleman ja ylösnousemuksen kautta. Tajusin, että päätös seurata Häntä oli täysin minun hallinnassani, enkä voinut päästä taivaaseen riippumalla äidin helmassa.

Room. 10:13 sanotaan: "Sillä jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu." Kiitän Jumalaa, että tämä päätökseni pelasti minut monilta asioilta, joita oli tarjolla maailmassa. Ne usein ensin näyttävät niin hyviltä ja houkuttelevilta, mutta lopulta johtavat tuhoon. Tajusin myös, että: "Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla ..." (Room. 3:23). Ja vaikka olen elänyt ns hyvän ja puhtaan elämän, olen syntinen, armosta pelastettu (Ef. 2:8). Kuten luemme, en voinut tehdä tätä itse, yrittämällä parhaani. Ei, se on Jumalan lahja! En ole koskaan ollut hyvä muistamaan ulkoa Jumalan Sanaa, mutta yksi ensimmäisistä jakeista, jonka muistin ulkoa jo varhaisessa iässä oli John 3:16-17: "Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen usko, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan sitä varten, että maailma hänen kauttansa pelastuisi." Tämä jae tiivistä sen kaiken minulle.

Tajusin, että Jumala halusi, että minulla olisi henkilökohtainen suhde Häneen, Hänen poikansa Jeesuksen kautta. Hän antoi meille "tiekartan", Raamatun, ja Lohduttajan, Pyhä Hengen. Ajattelen usein, että Pyhä Henki on se, joka ohjaa minua, opettaa ja lohduttaa. Kaikista

ns maailman uskonnoista, tiedän vain yhden, Jeesuksen, joka elää keskuudessamme, ylistys Herralle! Voimme lukea Hänestä niin monilta Raamatun sivuilta, mutta yksi tärkein minulle on Luuk. 24:1-53.

Elämässäni on ollut monia ihmisiä, joilla on ollut myönteinen vaikutus minuun, niin etten voi heitä kaikkia kiittää. Haluan ensinnäkin mainita vanhempani, jotka näyttivät minulle tien Jeesuksen luo ja sitten vaimoni Anna-Liisan (lähes 34 vuotta), joka on ollut siunaus minulle ja auttanut kaikissa elämän tilanteissa.

Myös tyttärenti Krista, ja hänen miehensä Tuomas ovat tuoneet paljon iloa elämäämme. Ja viimeisenä mutta ei vähäisimpänä on pieni, kaikkein suloisin lapseni maailmassa, Niko. Hän on todella auttanut minua ymmärtämään mitä tarkoittaa: Matt. 18:3: ".ja hän sanoi,"Totisesti minä sanon teille: ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, ette pääse taivasten valtakuntaan." Kun hän kietoo pienet käsivartensa kaulaani ja sanoo: "Pappa, minä rakastan sinua." Tai jos satutan itseäni, tulee hän ja sanoo: "Jeesus, auta minun Pappaa ettei satu enää," ja sitten hän vain hyppii pois, ja minua itkettää. Todellakin, "... ellet tule lasten kaltaisiksi..." olen oppinut uudestaan ja uudestaan näkemaan maailmaa lapsen silmin.

Haluan jättää sinulle nämä sanat Joh. 14:27: "Rauhan minä jätän teille: minun rauhani-sen minä annan teille. En minä anna teille, niin kuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olkoon murheellinen älköönkään peljättö." Ja Joh. 16:33: "Tämän minä olen teille puhunut, että teillä olisi minussa rauha. Maailmassa teillä on ahdistus; mutta olkaa turvallisella mielellä; minä olen voittanut maailman." Jumala olkoon teidän kaikkien kanssa.

Leo Raatikainen

Muistojen polku

Usein muistojen polkuja mä kuljen
Sieltä monta kaunista kukkaa mä poimin
Seppeleen niistä tekisin,
ja rintahani sen painaisin
Kaikille ystäville kertoisin,
nuo elämän kauniit hetket
Joita unhoita en koskaan
Siinä on monta kaunista nauhaa,
joilla sen yhteen sitoisin
Vihdoin kun silmäni suljen
Portti tuo kultainen on
Josta sisälle käydä saan
Jeesus siell' odottaa
Ja rakkaat jotka edesmenneet on
Vaatteet nuo valkoiset saamme,
jotka Jeesus on valmistanut ristin
kuolollaan
Jossa tahraa ei ryppyä ole
Ansiotta ne saamme
Kun vain ristin sovitustyön
vastaan otamme
Jos siinä armon kauniilla sillalla,
saamme pysyä loppuun asti
Niin helmiportit aukeaa
Ja taivaan kirkkauden me näämme
Siellä olla saamme ikuisesti, luona
Jeesuksen ja enkelten.

Terttu Sievänen

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher

MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555

E-MAIL: editor@todistaja.com

Websivu/Webpage- www.todistaja.com

Päätoimittaja/Editor

Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Tuotanto ja ulkoasu/Production Manager

Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Rahastonhoitaja/ Treasurer

Keijo Sakara

Oikoluku

Airi Tomminen, Helena Rantanen,
Terttu Karhinen, Seija Sakara

Aluetoimittaja

Eljas Rossi, Hilikka Pellikka, Merja Tuohimaa

Toimituskunta

Erkki Ahonen, Liisa Liedes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari

Yhdyshenkilö Suomessa

REIJO METSÄLÄ
Velhontie 2 G 58 48350 Kotka
PUH 44.555.2506

Ilmoitushinnat:

\$10.00 palstatuuma.
Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:

Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$38.00. (sis. GST)

Kanadasta Yhdysvaltoihin \$43.00.
Tilaus Kanadasta muihin maihin \$50.00

USA: US \$43.00

Tilaus USA:sta muihin maihin US \$50.00

Suomesta:

Pankkilaitoksista tilisiirtona Danske pankki
nimellä Totuuden Todistaja (koko nimi),
UUSI Tili No. **FI9180001470846016**
Vuositilaus 45 euroa.

Muista maista:

CAD \$50.00, US \$50.00 tai 45.00 euroa.

ISON KIRJAN KOORDINAATTORI

Sylvia Rukkila
sylviarukkila@sympatico.ca

Huomio!

Lähetätkää MAINOKSET Adobe Acrobat PDF
ja KUVAT: JPG or TIFF

ÄLÄ sijoita grafiikkaa

sähköpostiin tai WORD dokumenttiin

\$4.50 (HST INCL.) 3.50 euroa

HST No. R 121903561

Publications Mail Agreement No. 40028608

We acknowledge the financial support of
the Government of Canada, through the
Canada Periodical Fund of the Department of
Canadian Heritage.

Canada

Toimittajan pöydältä

Lehti joka on kädessäsi on kaksoisnumero-huhti-toukokuu. Huhtikuussa vietämme pääsiäistä ja toukokuussa juhlimme äitejä. Liisa Liedes kirjoittaa pääsiäisteeman ytimeistä, "Isän sylissä" sivulla kolme. Merja Tuohimaan kirjoitus kotitiellä palstassa on ihana muistelu hänen äidistään, sivulla 5. Tässä etukäteen toivotamme kaikille äideille iloista ja siunattua Äitienpäivää!

Monet ovat uusineet lehtitilauksensa. Kiitos teille kaikille, jotka kannatatte lehteä tavalla tai toisella!

Ajattelin, että pääsiäinen on koko vuoden tärkein juhla. Se alkaa pitkäperjantaina, joka on Jeesuksen ristiinnaulitsemisen päivä. Juhla päättyy Jeesuksen ylösnousemukseen kolmantena päivänä, sunnuntaina.

Miten sinä vietät pääsiäistä? Pysähdyttääkö tämä juhla sinua millään tavalla? Toivottavasti se vie ajatuksesi Golgatalle, paikkaan missä Jeesus Kristus, Jumalan poika kärsi sinun edestäsi. Sen suurempaa rakkaudenosoitusta ei ole toista. Jeesus on ylösnoussut ja Hän istuu Isän oikealla puolella. Hän on kuningasten Kuningas ja herrojen Herra. Hän haluaa hallita elämäsi. Kun uskomme Jeesukseen Kristukseen ja seuraamme Häntä koko sydämeistämme, meitä odottaa valtava tulevaisuus. Siellä ei ole enää itkua, kipua, sairautta, ei minkäänlaista tuskaa. Ilmestyskirjassa 21:1-4 sanotaan: "Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan; sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet, eikä merta enää ole. Ja pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan tyköä, valmistettuna niinkuin morsian, miehellensä kaunistettu. Ja minä kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja hän on asuva heidän keskellensä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kansaan, heidän Jumalansa; hän on pyyhkivä pois kaikki kyneleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt."

Oikein Hyvää ja Siunattua pääsiäistä kaikille!

Outi

Todistaja-kierros konsertti

Salmon Arm, BC lauantaina, 27. 5. 17, klo 13:00

Kamloops, BC sunnuntaina, 28. 5. 17, klo 13:00.

Paikasta ilmoitetaan myöhemmin.

Lisää tietoja saa Taisto ja Kirsi Kortelta.
250.312.0553.

Kahvitarjoilu molemmissa tapahtumissa.
Tervetuloa mukaan!

Nousta sain aamuun - äänite
On Samuli Sirenin viimeisin äänite
jossa on erikoisen kaunista
kuunneltavaa. "Katselen tähtiin
lupausten, Olen Kuullut on
Kaupunki, Kuinka on sun
sielus laita, Käänä katseesi
Jeesukseen ovat
osa lauluista äänitteessä."
Lisäksi on äänitteellä harvoin
kuultavaa sahalla soittoa.
Säestys: Seppo J. Järvinen

**Tämä äänite lähetetään kaikille,
jotka muistatte Todistaja-lehteä
\$50.00 lahjoituksella.**

Siunattuja hetkiä äänitteen äärellä!

Getsemanelta Golgatalle

Oi Getsemane, paikka taistojen,
Puisto tuskien ja verikyynelten.
Sun öljyvuusi yksin näki sen,
Kun Jeesus taisteli siel rukoillen.

"Oi Isäni, jos mahdollista ois,
tää malja edestäni ota pois.
Ei kuitenkaan kuin tahtoni ois mun,
vaan tapahtukoon Isä tahtos Sun."

Sä pyysit ystäviäsi kanssa valvomaan,
ei pystyneet he tuskaas jakamaan.
ei taisteluusi osaaottamaan,
vaan uneen vapuivat he raukeaan.

Näin Getsemanen yössä taistelit
Ja tuskassasi verta hikoilit.
Sä suostuut syntiemme velan maksamaan,
itses edestämme uhraamaan.

Niin alkoi tiesi kohden Golgataa
Kohti kärsimystä, kuolemaa.
Sä siellä syntiemme maljan pohjaan joit,
Näin meille rikkoneille armahduksen toit.

En ääretöntä rakkauttas saata ymmärtää.
sen eessä ihmiskieli sanattomaks jää.

Hilikka Koivistoinen

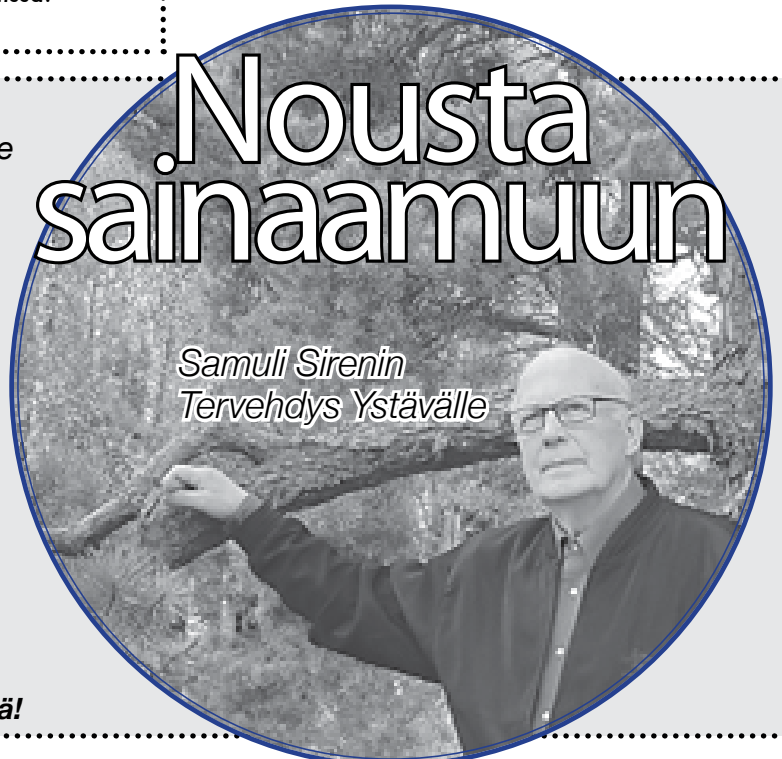
**POHJOIS-AMERIKAN
SUOMALAISTEN
HELLUNTAISEURAKUNTIEN
TALVIPÄIVÄT
SAULT STE. MARISSA
6-7.4.2017**

Kaikkia pastoreita, vanhimpia, kaikkien
hallitusten jäseniä ja
työntekijöitä kannustetaan tulemaan.

Kontakti: Pastori Rudy Hyvärinen
rlhyvarinen@yahoo.com tai 906-635-1469

Nousta sainaamuun

Samuli Sirenin
Tervehdys Ystävälle

Pääkirjoitus

Liisa A. Liedes

Jos olet kokenut elämänsä tappioita tai lankeemuksia, niin tiedät miltä se tuntuu jälkeensä.

Mitä pitäisi tehdä? Pitäisikö minun ja sinun rauhata sitä raskasta syntien säkkiä mukana päivä toisensa jälkeen ja aina välillä tuskaila sitä, kuinka suuria syntejä minun säkissäni on? Mitä Jumalan pitäisi tehdä minun säkilläni?

Kerrotaan eräästä isästä, jolla oli Jenna-niminen tyttö. Hän oli neljävuotias. ”Isä minä otin väriliidun ja piirsin seinään.” Istuuduin ja nostin hänet syliini ja yritin olla oikein viisas. ”Onko se kiltisti tehty”, minä kysyin häneltä. ”Ei.” ”Mitä isi silloin tekee, kun sinä olet piirtänyt seinään?” ”Sinä annat piiskaa.” Mitäköhän isin pitäisi tehdä tällä kertaa?” ”Rakastaa!”

Eiköhän asia ole niin, että me kaikki olemme niin kuin tämä Jenna tyttö. Me kaipaamme Isää, joka on valmis antamaan meille anteeksi, kun me tunnustamme mitä olemme tehneet. Me kaikki kaipaamme Isää, joka rakastaa meitä meidän virheistämme, erheistämme, kompastuksistamme (jotka kaikki sisältyvät sanaan, synti) huolimatta. Tätä me myös odotamme ja kaipaamme niiltä, jotka ovat meitä lähimpänä, meidän omaisemme ja meidän ystävämmme.

Jos me luottaisimme siihen, että meidän uskon-

sisaret ja -veljet hyväksyvät meidät meidän vajavaisuuksemme huolimatta, ja todella rakastaisivat meitä, me kokisimme paljon suurempaa vapautta kuin koemme ilman tällaista luottamusta, ja me pääsisimme yrittämään uudelleen.

Kiitos Jumalalle! Meillä on Isä, joka rakastaa ja antaa anteeksi. Kun kompastumme, Hän on valmis nostamaan meidät jälleen jaloillemme, ja Hän auttaa meitä eteenpäin. Me saamme istua Isän sylissä ja kokea turvallisuutta. Jeesuksen Kristuksen pyhä ja puhdas veri on ostanut meille tämän vapauden.

Kun tulemme Isän luokse, me voimme tehdä niin kuin pikku Jenna teki. Tunnustaa syntimme. On turha selitellä Isälle sitä, miksi me teimme syntiä. Hän tietää kaiken. Hän vain odottaa, että me tunnustamme olevamme aivan avuttomia elämään synnitöntä elämää ilman Hänen voimaansa, joka on saatavissa Pyhän Hengen ja Sanan kautta, uskon kautta Jeesukseen.

Jumala rakastaa syntistä ihmistä vaikka Hän vihaa syntiä. Synnillä on palkka. Sana sanoo Room. 6:23: ”...synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.” Maailmalla on omat vastauksensa, kun me raahaamme synnin säkkiä heidän eteensä. Eräs saarnaaja antaa meille hyvä kuvan tästä prosessista.

Terapeutti kehottaa meitä puhumaan asiat puhki. Tämä helpottaa vähän, kun saa tunnustaa syntinsä, mutta kun lähdemme hänen luotaan, me viemme säkin mukanaamme. Terapeutti ei voi poistaa meidän syntejämme.

Ystävät sanovat, että kaikkihan me olemme erehdyttäviä. Unohda koko juttu ja elä elämääsi. Olethan vain ihminen. Ei tämäkään lohduta. Säkki painaa. Lakihenkiset uskovaiset kehottavat meitä tekemään jotain. Jonkinlainen korvaus varmasti auttaisi. Mutta kun ajattelemme sitä raskasta säkkiä ja kaikkia niitä kiviä, syntejä, jotka siellä ovat, me joudumme paniikkiin. Enhän minä koskaan voi tehdä niin paljon hyviä töitä, että voisin kaikki syntini korvata niillä.

Sitten saamme kuulla Jumalan armosta. Joh. 3:16: ”Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.” 2 Kor. 5:19: ”Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukuun heidän rikkomuksiaan...” Monilla ihanilla sanoilla Jumala vakuuttaa meille, että Hän on halukas ja kykenevä antamaan meille synnit anteeksi. Pysykäämme nöyriä Hänen edessään ja olkaamme avonaisia ja rehellisiä, tietäen, että Jumala ymmärtää meitä. Hän tietää kuinka voi meitä auttaa elämään Hänelle otollista elämää.

HETKIÄ ELÄMÄSTÄ

Kuka minua hoitaa?

Vuosia sitten kaaduin pahasti ja loukkasin oikean puolen lonkkani ja polveni. Polveni väännyt väärään asentoon ja kävelyni vaikeutui myös. Mutta ihme kyllä, kipuja ei ollut. Näytin sitä perhelätkärille ja hän totesi, että se olisi leikattava. Kun kerroin tämän miehelleni, niin hän tuumasi, että kuka minua sitten hoitaa. Jätin asian sitten siihen. Hoidin miestäni niin kauan kunnes hän muutti Taivaan kotiin.

Elokuussa 2015 tulivat sietämättömät kivut lonkkaan ja polveen. Niinpä taas lääkäriin oli asiaa. Kuvat otet-

tiin ja leikkauspäivä saapui. Ensimmäinen oli suorassa lonkka ja sitten myöhemmin polvi. Kaikki hyvin taas!

Vasen polveni oli myös oireillut ja tarvitsi leikkausta, mikä olisi lokakuussa 2016. Kuvia katseltiin lääkärin kanssa ja sitten hän sanoi, kasvoillaan iloinen ilme: ”En voi leikata tervettä polvea.” Se kuulosti ihan valtavan hyvälle, siis ei leikkausta tullutkaan. Arvelinkin, että Jeesus Kristus oli sen parantanut, koska siihen ei ollut enää koskenut lainkaan. Sanoin lääkärille: ”Kiitos Herralle, Hän on minun hoitajani ja parantajani.”

Niin, kuka meitä todella hoitaa? Hän on meidän ristiinnaulittu Jeesus Kristus, joka kuoli ja nousi ylös kolmantena päivänä ja istuu Isän oikealla puolella.

Hän on elävä Jumala! Rukouksia kuuleva Jumala. Hän haluaa parantaa ja Hän rakastaa meitä jokaista!

Tänä päivänä ovat jalkani terveen ja saan nauttia elämästä tehdessäni kaikkea kivaa, kiihtellen Herraa!

Eila Kojo

Tapaaminen puistossa

Ystäväni kertoi tapauksen mikä tapahtui heidän elämässään noin 25 vuotta sitten. Hänen miehensä meni erääseen puistoon jakamaan ”lentolehtisiä”, joissa kerrotaan miten ihminen voi ottaa vastaan Jeesuksen pelastajanaan.

Penkillä istui kaksi miestä, toinen oli Kanadan alkuperäisiin kuuluva, ja siinä juttellessa selvisi että toinen oli suomalainen. He olivat alkoholin vaikutuksen alaisia ja päältäpäin jo näkyi, että he olivat sen orjia. He asuivat keskikaupungilla ns. ”huonolla alueella”, asunnoissa, joita ei oikein voinut kodiksi sanoa. Suomalaisen nimi oli Sauli. Hänen kanssaan syntyi keskustelua.

Meni jonkun aikaa ja he tapasivat uudelleen siellä puistossa. Sauli kertoi että hän oli nuorena tullut Kanadaan ja päässyt työjohtajaksi kaivokselle. Palkka oli hyvä, mutta rahat menivät aina juhlimiseen ja viinaan. Vähitellen hän jäi alkoholin orjaksi eikä hänen kotinsakaan enää näyttänyt kodilta. Ystäväni tuli häntä Saulista ja he halusivat auttaa häntä parempaan elämään. He kutsuivat hänet hengel-

liseen kokoukseen, ja hän lähtikin aina kun hänet haettiin. Ystäväni myös toivat hänet heidän kotiinsa syömään. Joskus Sauli pyysi rahaa lainaksi. ”Vain viisi dollaria,” hän sanoi. ”Älkää antako enempää, etten ostaisi viinaa.” Hän maksoi aina velkansa takaisin. Siellä keskikaupungin huonolla alueella pidettiin suomalaisille miehille hengellisiä kokouksia ja tarjottiin voileipiä ja muuta syötävää. Hyvin heille maistuivatkin kotitekoiset leivät. Siellä oli joukko miehiä, jotka olivat lähteneet Kanadaan etsimään töitä ja parempaa tulevaisuutta. Mutta miten olikaan käynyt; alkoholi oli saanut otteen heistä ja elämä oli rappiolla.

Sauli kävi kokouksissa ja antoi elämänsä Jumalan käsiin. Viina jäi! Ystävät hankkivat hänelle paremman asunnon. Hän sai Raamatun ja luki sitä ahkerasti. Eräänä päivänä, kun oli kulunut jo kaksi viikkoa, eikä Saulista ollut kuulunut mitään, ystäväni mies lähti häntä etsimään. Hänelle kerrottiin että

Sauli oli kuollut sydänkohtaukseen. Iloinen asia oli että hän oli tullut uskoon kuusi kuukautta aikaisemmin ja vapautunut viinan orjuudesta.

Kun Sauli oli ollut viimeisen kerran kokouksessa, oli hän kädet kohotettuina laulanut muiden mukana: ”Usko Jeesukseen on enemmän kuin mielipiteet maan. Se on enemmän kuin osaan edes ajatella. Se on rakkaudella ojennettu käsi Jumalan, johon tarttumalla elää uskallan.” Hautajaiset järjestettiin ja seurakunnan pastori siunasi hänet haudan lepoon.

Ystäväni oli rakkaus elämässään alas painuneita kohtaan ja he tekivät työtä rakkaudesta Jumalaan ja lähimmäisiinsä. Heillä oli aikaa etsiä vaikka yksikin hyljätty ihminen ja johdattaa hänet taivastielle.

Sauli oli esirukousten lapsi. Hänen äitinsä oli uskoinen ja oli varmaan rukouksissa kantanut poikansa loppuun asti. Hän ei täällä maan päällä nähnyt poikansa uskoontuloa, mutta taivaan kodissa he saivat kohdata toinen toisensa. Rukouksella on sellainen voima, että se kantaa vuosikymmenien päähän. ”...sillä Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan sitä, mikä kadonnut on” (Luuk. 19:10).

Irmeli Rouhiainen

Siirtolaiset 60 vuoden takaa

Eero Sorila, tuottelias kirjailija kertoo ison siirtolaisperheen mielenkiintoisista vaiheista. Eero on myös ammattivalokuvaaja ja hän on kirjoittanut monia kirjoja. Hän ja vaimonsa Josephine asuvat Vancouverissa. Eero kertoo miten seurakunta on ollut heidän perheelle tärkeä tekijä. Voi sanoa että hänen sanansa, "Suomalaisina siirtolaisina kuuluimme kuin samaan perheeseen", kulkee kuin punaisena viivana läpi nämä elämän-vaiheet.

Hengitysvaikeuksia ja oma koti

Huhtikuun alussa vuonna 1957 oltiin Pan America yhtiön potkurilentokoneessa. Atlantin yllä katselin koneen ikkunasta ulos. Kaikki oli pian mustaa avaruudessa paitsi punainen liekki. Se syöksyi lentokoneen moottorin pakoputkesta sysimustaan yöhön. Oli pelottava tunne. Toiset perheen jäsenet tuntuivat olevan toivorikkaammalla mielellä.

Ainakin kymmenen viikon ikäiselle Inkeri-siskolle äidin syli toi saman autuaan olon ja turvan lentokoneessa kuin muualla. Lauri veli oli kaksi-vuotias. Matkasta jäi hänelle ainakin yksi muisto: "Minulle tuotiin tarjottimella perunamuussia." Pirkko, ollessaan silloin 6-vuotias, kela matkamme vaiheita: "Muistan uuden toppatakin. Meillä oli Mirjami-siskon kanssa samanlaiset." Mirjami oli silloin 8-vuotias ja muistaa: "Seisoimme pitkässä jonossa erällä lentoasemalla. Emme ymmärtäneet sanaakaan kuulutuksista. Yksi lapsista itki. Isä selitti että äidin on mentävä jonon eteen sillä äiti osaa puhua englantia." Minä osasin kolme sanaa: "Jees, okei ja orait." Niillä ei pitkälle pötkitty.

Newfoundlandin Ganderissa kävelimme kovassa pakkasessa lentokentän ravintolaan aamiaiselle. Siinä matkanvarrella nelivuotias Asko tarrasi äidin hameeseen kiinni ja huusi: "Minä en voi hengittää!" Ateriaan kuului ihmeellinen juoma. Se oli lasillinen kauhean makuista tomaattimehua. Semmoiseen ei ollut Suomessa tottunut.

Kun neljäs päivä huhtikuuta saavuimme Sudburyn lentokentälle, Veikko Kyllönen ja Matti Pasivirta olivat meitä vastassa. Suuri lasti jaettiin kahteen autoon. Kyllösen kupla-volkari ja Pasivirran mersu olivat revettä saumoistaan. Sitten katseltiin uuden kotimaan maisemia. Siellä täällä näkyi tervapaperilla päällystettyjä taloja. Niiden ympärillä oli rikin polttamia mustia kallioita. Rantäsade tahtoi olla hienotunteinen tulijoita kohtaan. Halusi peittää järkyttävät näkymät muttei onnistunut. Hiutaleet sulivat kallion pintaan kuin kuumaan paistinpannuun.

Silloin oli Sudburyssä kiljuva puute asunnoista ja isä päätti rakentaa meille oman kodin Charles järven rannalle. Isä suunnitteli talon sen viimeistä piirtoa myöten. Väliaikaisen asunnon saimme vuokrata Favretto nimiseltä italialaiselta perheeltä aivan tontin vierustalta. Se oli vanhasta kanalasta kunnostettu asunto. Sijainnin puolesta meille sopiva. Kanat eivät enää kotkottaneet mutta sammakot pitivät konserttia iltaisin. Samalle alueelle muutti paljon suomalaisia kuten, Käsälät, Paanaset, Mansikat, Sillanpää, Pollarit, Arvolat, Koposet, Kivistöt, Juoksut, Riuttaset, Simolat, Saariset, Häkkillät, Karhut, Rauhaset ja Nissit.

Saiurautta ja huolenpitoa

Isä teki pyöreitä päiviä talon rakennusurakassa. Hänen terveytensä petti ja isä joutui sairaalaan kuuksi kuukaudeksi. Äiti meni ansiotyöhön Uuden Sudburyn leipomoon. Mustikoita saimme poimia Raatikaisten maatilan metsistä Wanupissa, ja kasvattaa vihanneksia Laaksojen kasvimaalla Azildassa. Minä poimin ojien pohjilta limsapulloja, joista sai kaksi senttiä per pullo. Kutsu Heikkilöiden pitämän poikatalon ruokapöytään Levakissa oli aina juhlahetki. Suomalaisina siirtolaisina kuuluimme kuin samaan perheeseen. Mustien kallioiden ympäröimänä saimme kokea suurta rakkautta seurakuntalaisilta. Pyhäkoulussa, jossa oli paljon lapsia, saimme hengellistä opetusta elämän varrelle. Noronth Steel-teräsverstaasta isän paikka oli jäänyt sairauden takia tyhjäksi. Bruno nimisen teräsfirman omistajan sydän ei ollut kuitenkaan terästä. Muistan kuinka isän ollessa sairaalassa, talon takaoven taakse ilmestyi useampaan kertaan suuri pahvilaatikko. Se oli täynnä ruokaa!

Elämä tuntui viihtyisältä

Kaikkien vastoinkäymisten keskellä suomalainen seurakunta oli kuin keidas. Siinä työtätekevä ja raskautettu sai tuntea lepoa ja ammentaa uusia voimia siirtolaiselämän taisteluun. "Tulkaa Minun tyköni kaikki työtätekevät ja raskautetut niin Minä annan teille levon" (Matt. 11:28). Raamatunpaikka piti silloinkin paikkansa. Siirtolaisuuden alkutaipaleen ajoilta muistuu mieleen monet rakkaat Sudburyn ystävät, kuten Suomalaisen Helluntaiseurakunnan paimen, Veikko Kyllönen ja hänen perheensä: Itkoset, Pasivirat, Laamaset, Leinalat, Laaksot, Laarit, Heikkilät, Erkkilät, Raatikaiset, Takamaat, Miedot, Surakat, Juholat, Rauhalat, Kiurut, Parkatit, Pakkalat, Laineet, Nevat, Asialat, Arrat, Linnat, Junttilat ja Hogliinit.

Sudburyn Siion seurakunnan pyhäkoulu 1950 luvulta

Monet heistä ovat jo siirtyneet uskonsa säilyttäneinä ajan rajan tuolle puolelle.

Kun neljä vuotta oltiin asuttu Sudburyssä, niin elämä uudessa maassa tuntui jo viihtyisältä. Isä oli parantunut vakavasta sepelvaltimotaudista, kaikki tulimme jo toimeen englannin kielellä, asuimme omassa kodissa ja meillä oli 1953 vuoden mallinen Plymouth auto. Kaikki muuttui.

Montrealiin

Isä sai kutsun tulla Montrealin suomalaisen Be-tania seurakunnan pastoriksi. Hän oli Suomessa toiminut Mäntän helluntaiseurakunnan paimenena ja oli jälleen altis palvelustehtävään. Pienen seurakunnan budjetti oli myös pieni. Kuten Paavali, isä meni ansiotyöhön. Hän toimi suuren Kanada Iron yhtiön suunnittelu-osastolla ja hoiti samalla pastorin teh-

Sorilan perhe Sudburyssä 60 vuotta sitten. Vasemmalta Uno Heikki 48 v. Lauri 2 v. Mirjami 8 v. Eero 12 v. Pirkko 6 v. Alice 38 v. Inkeri 1 v. Asko 4 v.

täviä. Kirkko sijaitsi 758 Lusignan kadun varrella olevan tiilitalon alakerrassa. Me asuimme yläkerran kahdessa pienessä huoneessa. Keittiö oli kirkkosalin vieressä alhaalla. Tilat pienenevät huomattavasti asumisen jälkeen omakotitalossa, mutta kukaan ei valittanut. Elämä rikastui jälleen uusilla uskonystävillä. Saatiin jakaa ilot ja murheet. Rakennuttiin yhteisestä uskosta. Muistuu mieleeni monia rakkaita Montrealista kuten, Sillanpää, Inkiläiset, Yrjölät, Pölkki, Ilta-set, Korhoset, Pettiset, Eskolat, Sihvoset, Rautiaiset, Laina Malinen, Aili Salokangas, Åke Salme ja Kytölä.

Lännen ääri-laitamille

Vuonna 1966 tein tunnetun sanonnan mukaisesti: "Nuori mies mene länteen." Olin silloin 22-vuotias, valmistunut Montrealissa ammattikoulusta levysepäksi ja ostanut 1965 mallisen Impala-auton. Sillä pelillä mentiin eikä meinattu. Kovasta menosta sain kolme ylinopeussakkoa matkalla länteen. Ensimmäisestä olisi pitänyt jo oppia. Vancouverin suomalainen helluntaikirkko sijaitsi 1881 E. Hastings kadun varrella. Sain sen turvissa lämpimän vastaanoton. Pastoriperheiden lisäksi kirkon asuinhuoneet olivat vuosikautia länteen saapuneiden ensimmäisenä asuntona. Siitä kokemuksesta olen myös henkilökohtaisesti kiitollinen.

Jo kesäkuussa vuonna 1946 Lahja Rouhiainen ja Eeva Ahola olivat perustaneet Vancouveriin Suomalaisen Helluntaiseurakunnan. Se sijaitsi heidän ostamassaan kiinteistössä 763 Itäisen Cordova kadun varrella. He hoitivat myös seurakunnan paimenen tehtävät. Heidän jälkeen Matti Hämäläinen, Lauri Karhinen ja Kyllönen toimivat pastoreina. Pastoreiden kaareen on myöhemmin kuulunut Otto Itkonen, Paavo Kusmin, Erkki Ahonen, John Sievänen, Jaako Romu, Uno Palonen, Herman Blomerus. Juha Pölkki, Teuvo Valkama ja Klaus Lehtimäki. Nykyisenä pastorinamme toimii Riku Tuppurainen ja apupastorina Jarno Karjanlahti. Apulaispastoreina ovat

Sannin palsta

Sanni Särkkä

Evankeliumi kertoo kuinka Jeesus meni ihmisten koteihin, kuunteli heidän huoliaan, auttoi heitä ja paransi monia. Luuk. 10:38-42 kertoo kuinka Martta oli valmistanut aterian Jeesukselle heidän kodissaan. Hänen sisarensa Maria halusi istua lähellä Jeesusta ja kuunnella Hänen puhettaan.

Se oli todella siunattu ja iloinen päivä heille kun Jeesus oli vieraana. Ottamalla vastaan Martan kutsun, Jeesus osoitti, että ihmiset eivät olleet hänelle eriarvoisia. Sanotaan, että Jeesus rakasti Marttaa ja hänen sisartaan ja heidän veljeään Lasarusta (Joh. 11:5). Se hyvä osa, josta Jeesus tässä puhuu oli nyt heitä jokaista lähellä, sillä ”hyvä osa” on Jeesus itse. Missä Hän on, siellä on aina hyvä osa. Se on aina sidottu Jeesukseen. Kaikki elämämme ratkaisut ja asioiden tärkeysjärjestys olisi oltava hänen hallinnassaan. Tässä oli Martalle ja on meillä kaikille aina uutta opittavaa.

Me huolehdimme niin monenlaisista. Mutta Jeesus sanoo: Tarpeellista on vähän - yksi ruokalaji riittää. Se on vapauttava sana tämän päivän Marttoille, jotka väsyvät tämän ylellisyyden ja ruuan tuhlaamisen kovassa kilpailussa, kun vastapainona on edessämme maailman nälänhätä ja ahdistus. Raamatun opetus on hyvä: ”Kun meillä on elatus ja vaatteet, niin tyytykäämme siihen” (1 Tim. 6:8).

Martta sai siinä palvellessaan purkaa Jeesuksen kuultavaksi kaikki, mikä häntä painoi ja ärsytti, kun sisar Maria ei häntä auttanut, vaikka tiesi, että ruokapöytään istuu neljätoista miestä. Martalla oli oikea huoli ja vastuu. Me emme aina kylliksi arvosta tätä käytännön palvelua seurakunnassa. Jeesus sen ymmärsi ja hoiti Marttaa myös. Siunaukset tulvivat ei vain saarnapaikalta vaan myös keittiöstä. Kiitos Jumalalle!

Todistuksena siitä hengellisestä hoidosta, josta Marttakin tuli osalliseksi, ovat hänen sanansa Jeesuk-

selle veljensä haudalla: ”Minä uskon, että sinä olet Kristus Jumalan Poika, joka oli tuleva maailmaan” (Joh. 11:27).

Martta kutsui Jeesuksen kotiinsa ja sai siunauksen, joka auttoi häntä ymmärtämään oman palvelutehtävänsä arvon. Ulkonaisesti kaikki ehkä jatkui kuin ennenkin. Sama vastuu ja tehtävät olivat käsillä, mutta jotain uutta, ennen kokemattomaa oli tullut sinne keittiöön. Kiitosmieltä, kuin raitista ilmaa tulvi sisään. Martalla oli nyt rukouksen ja kiitoksen ikkunat auki Jeesuksen yhteyteen. Hän tiesi mitä piti tehdä jos savua tuli keittiöön. Oli avattava ikkunat. Tehdään mekin niin - ei asuta savun täyttämässä huoneessa, se olisi vahingollista ja tuhoisaa. Avataan sydän Kristukselle. Jätetään kaikki huolet ja murheet Hänelle. Raitis Pyhän Hengen täyttämä voima Golgatalta tulvii elämän kaikkiin päiviin. Rauhaa ja iloa!

Betanian sisarukset

Äitiä muistellen

*Äidin hellää hyväilyä vielä muistelen
kun hämärä jo pirttiin laskeutui
Hän työstä oli väsynyt kun syliin kiipesin
mut hellästi hän silti hyväili*

*Hän siinä pirtin lämpimässä hiljaa lauleli
ja monet siunaukset toivotti
Se onnellisin paikka maailmassa varmasti
kun äidin syliin kohta nukahti*

*Äiti hoiti navetalla ison karjansa
kun väsyneenä pirttiin kiiruhti
Pirtissäkin tehtäviä oli runsaasti
lapsilauma siellä odotti*

*Hän myöhälläkin iloisen polki rukkiaan
virsiäkin siinä hyräili
Hän onnellinen oli vaikka usein väsytti
joskus rukin ääreen nukahti*

*Kun aika koittaa äidin kanssa kohta tavataan
on maiset huolet jääneet unholaan
Helistihan uusi virsi siellä kajahtaa
erota ei enää milloinkaan*

sauna Vili

Kotitiellä palsta

Maailma on täynnä äitejä, erilaisista olosuhteista ja lähtökohdista lähteneitä äitejä. Sanotaan, että jotkut ovat syntyneet äideiksi ja toiset ovat joutuneet kasvamaan äideiksi. Maailman vaativin osa. Äidin ei tarvitse täyttää pyhimyksen vaatimuksia olemalla täydellinen, sillä eiväthän lapsetkaan ole täydellisiä. Mutta se side mikä on äidin ja lapsen välillä, on rakkaudesta ponnattu, näkymätön ja vahva elämänkudos.

Äitini alkuvuodet eivät olleet helpoimpia, kasvaa sokean äidin ainoana lapsena, olemalla hänen näkönäin ja jalkanaan. Tosin sokeutuminen ei ollut synnynnäistä ja välillä leikkauksen avulla se palautui hetkeksi. Isä jäi hyvin kaukaiseksi ja poistui elämästä kokonaan. Elämä oli rankkaa ja ankeaa nuorelle tytölle, joka haaveili vapaudesta ja omasta elämästä, piti vain kasvaa aikuiseksi ja odottaa, milloin ovet avautuisivat maailmaan.

Niinpä tätä kirjoitusta ajatellen, otin esiin kaikki äitini kirjeet, jotka olin säilyttänyt Suomesta muuttoni jälkeen. Siihen aikaan kirjeenvaihto oli ainut tapa pysyä kontaktissa. Se myös piti meidät lähellä toisiamme. Voi kun niitä oli ihana lukea, sieltä ne vuodet valuivat tuoreena muistiini. Sain levätä elämän sylissä äitiäni halaten ja astella menneisyyden iloihin ja suruihin, elettyihin nuoruusvuosiini. Äidin elämään mahtui niin paljon asioita, nuoruudesta keski-ikään ja vanhuuteen, että en voi millään mahdollistaa niitä tähän paperiin. Tiedän, etten koskaan pystyisi hänen jalanjälkiään täyttämään niissä kokemuksissa mitä hän joutui elämään. Lapsuus oli ollut hyvin yksinäistä ja kaipaus suvusta, sisarista ja

veljistä kulki mukana koko elämän ajan. Näin Jumala näki parhaaksi siunata äitiä tällä lapsimäärällä ja myöhemmin suurperheen, kuuden lapsen äitinä työtä riitti loputtomiin. Huoli jokapäiväisestä leivästä ja toimeentulosta oli jatkuva seuralainen. Heistä huolehtiminen oli tärkein tehtävä. Myöhemmässä vaiheessa äitini sai vakituisen ja mieluisan työpaikan ja näin päästiin elämässä eteenpäin. Tätä asiaa äitini aina muisteli suurena siunauksena, Tiaan lahjana.

Vuodet vierivät nopeasti työn ja aherruksen merkeissä. Monta mustaa ja harmaata ajanjaksoa liittyi niihin vuosiin, joita kirkasti lasten ripottelemat ilonpysäköintipaikat arjen keskelle. Mutta me kannoimme toinen toistamme niillä taidoilla ja kyvyillä, mitä osasimme eri tilanteissa. Äiti oli kaikki mitä omistimme. Ei ollut muuta tärkeämpää.

Äidin turvaverkko olivat hänen lapsensa, erikoisesti myöhemmässä vaiheessa. Äiti oli arki-ihminen, periksi antamaton ja sisukas, huumorintajuinen mutta samalla avoin ja syvä taiteilijasielu. Usko ja rukous kuuluivat tärkeänä osana elämään. Äiti kertoo kirjeessään: ”Onnellisinta on Jeesuksen opetuslapsena eläminen, omistaa uskon, voiman ja turvan lähdde. Hän kuulee huokaukset ja rukoukset. Luottamus siihen, että uusi päivä on kirkkaampi kuin eilinen, niin etteivät karikkeiset polut, pettymykset katkeroitaisi ja kovettaisi meitä.” Jokaisessa kirjeessään hän muistutti minua tästä asian tärkeydestä, uskosta ja rukouksesta, ja myös tyytyväisyyden lahjasta. Kuin elämän syli joka oli täynnä rakkautta ja kannustusta. Hyvät päivät eivät kasvata meitä, ne tekevät meistä vain ylpeitä ja itsekkäitä, emmekä näe

toisten hätää.

Tuli päivä kun ymmärsin äitinä olemisen haastavuuden, kun omaa lastani sylissä kannoin. Ja myöskin luopumisen tuskaa silloin kun lapseni muuttivat pois kotoa. Äitini kertoo: ”Tyhjiys astui elämään kun lapset lähtivät. Se teki kipeää ja yksinäisyys pelotti. Tyhjäät kädet, kuka niitä tarvitsi. Ja huoneitten hiljaisuuteen oli vaikea tottua.” Hän jatkaa: ”Täytyi löytää tekemistä, ettei jäisi kotiin suremaan, ettei ajelehtisi ilman päämäärää.” Oli rakennettava uutta. Nyt voisi hemmotella itseään jos osaisi. Se vaati totuttelemista. Ja äitini täytti tyhjiön lahjoillaan, mitkä olivat jääneet käyttämättä ja mitkä olivat jääneet arjen alle piiloon. Ne tekivät hänen elämänsä ja vanhuutensa hyvin mielenkiintoiseksi ja rikkaaksi ja monipuoliseksi.

Lapset ja lastenlapset olivat entistä tärkeämmät kun elämä kallistui iltaa kohden. Viimeisillä vierailulla koti-Suomessa, äitini usein muistutti, että jonain päivänä hänenkin täytyy lähteä kun aika tulee, mutta hän ei millään haluaisi jättää meitä. Se päivä tuli kun hän jätti meidät, ei lopullisesti, vaan väliaikaisesti. Hän jätti meidät Jeesuksen rakkaitten käsien suojelukseseen, niin kuin hän asian ilmaisi. Äitimme on enkeli. Meidän rakas äiti. Kiitos!

Merja

Meidän Äiti

LähetystyönViesti

”Kuinka kallis on sinun armosi Jumala! Ihmislapset etsivät sinun siipiesi suojaa”.

Olemme todella kaikki Hänen armonsavarassa! Kirjoitan kukkivasta keväisestä Israelista palattuani matkoilta. Pihallani kukkii punainen punavuokko joka ihan kuin viestittää meille Jumalan armoa ja rakkautta.

Joulun ja Uuden Vuoden ajan vietin Siperiassa, Omskissa. Sydämelläni ovat erikoisesti siellä avuntarpeessa olevat vammaiset ja vaikeasti sairaat lapset ja heidän perheensä. Nämä perheet ovat eniten avun tarpeessa. Olen toi-

heitä” (Mark. 10:13-16).

Halumme on olla välittämässä Jeesuksen lämmintä syliä ja siunaavaa kättä näille pienille ja olla apuna ja myös hengellisenä tukena heidän ahdistu-neille vanhemmilleen. Kun saavuin Omskin kentälle joulukuussa, pakkas-ta oli -28C ja seuraavina päivinä -35-37C. Se ei kuitenkaan estänyt meidän lähtöämme kotikäynnille kaupungin ulkopuolelle kyliin. Veimme pienelle lapselle happilaitteen. Minut varustetiin aidoilla huopatöppösillä ettei var-

Pakkasista huolimatta uusi saattohoitokodin rakennus on nousemassa

minut siellä vapaaehtoisena ”Radugan lastenavustusjärjestön” jäsenenä jo 16 vuotta. Olemme perustamassa ensimmäistä Siperian Lasten saattohoitokotia Omskin alueelle (Hospice). Noin vuosi sitten, Herran suuresta armosta saatiin hankittua sitä varten kaupungin ulkopuolelta noin kahden hehtaarin alue metsästä ja siinä kaunis rakennus. Nyt pakkasista huolimatta sinne on noussut kolmessa kuukaudessa uusi kaksikerroksinen lisärakennus. Kesään mennessä, jos Herra suo, se tulee toimimaan kuntoutus- ja hoitolaitoksena.

Jeesus rakasti erikoisesti lapsia. ”Ja he toivat hänen tykönsä lapsia, että hän koskisi heihin; mutta opetuslapset nuhtelivat tuojia. Mutta kun Jeesus sen näki, närkästyi hän ja sanoi heille: Sallikaa lasten tulla minun tyköni, älkääka estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta... Ja hän otti heitä syliinsä, pani kätensä heidän päällensä ja siunasi

paani jäätyisi. Vierailimme kodeissa mukanani lasten ja aikuisten Raamattuja. Uusi laki Venäjällä, joka tuli voimaan kesällä 2016, yrittää nyt rajoittaa evankeliumin levittämisen. Ei pakkaset eikä tämä lakikaan voi sammuttaa evankeliumin valoa! Toimimme kuten ennen, rikkomatta lakia ja rukoillen viisautta eri tilanteissa. Pyydänkin teitä ystävät muistamaan tätä työtä esirukouksin.

Palasin Israeliin tammikuussa, päivää ennen kuin oli Kalervo veljeni 80-vuotias syntymäpäivät Tiberiassa. Oli tietenkin ilo juhlia yhdessä ja muistella Herran huolenpitoa meidän kaikkien kohdalla nämä 68 vuotta, jotka olemme asuneet Israelissa. Kalervo muisteli että juuri siinä rakennuksessa jossa juhlimme, hän oli maannut äitimme kanssa sairastaen malariaa. Se oli ollut silloin vuonna 1949 Skottilaisen lähetyksen sairaala, josta monia vuo-

Kalervon 80v syntymäpäivänä tammikuussa 2017. Oikealta: Olavi, Kalervo, hänen vaimonsa Meri ja Rauha-Lilja.

Kiipesin kiittämään Herraa uuden rakennuksen toisen kerroksen katolle.

maalisti. Ylistys Herralle joka vastaa rukouksiin! Roy syntyi täysin terveenä. Ei ole jälkeäkään sydänviasta! Siskot Noa ja Mia ovat ihan haltioissaan pikkuveljestään. Kiitän Herraa että olen saanut olla terveenä ja palvella. Hänen rajaton armonsensa ja huolenpitonsa ympäröiköön myös teidät päivittäin tässä niin epävakaassa ajassa jossa elämme. Hän on ainoa

johon voimme aina luottaa ja turvata. Keväällä, jos Herra suo, olen taas lähdössä jatkamaan työtä Omskissa. Kiitos teille esirukouksista, niitä tarvitsemme!

sia myöhemmin tehtiin hotelli. Kiitos Herralle että olemme saaneet seurata miten Jumalan lupaukset täyttyvät Israelin kohdalla ja se raamattutyö jonka vanhempamme aloittivat, jatkuu edelleen yli Israelin rajojenkin.

Lyhyen levähdyksen jälkeen kotona Israelissa, sain Lilja mummona kutsun tulla tapaamaan lastenlapsiani. Tomer poikani perheen kanssa juhlimme Roy pojan 10kk syntymäpäivää. Heillä on tapana viettää juhlaa joka kuukausi vuoden vanhaan asti.

Meillä on erikoinen syy kiittää tästä terveestä ihanasta miehenalusta. Odotusaikana lääkärit olivat sanoneet että poika syntyy todennäköisesti sydänvikaisena, sillä sydän ei kehity nor-

**Rukousaiheita: Israelin maa ja kansa.
Että Evankeliumin levitystyö voisi jatkuu. Omskin lasten saattohoitokoti projekti.**

**Rauha-Lilja Ben-Kiki
P.O. BOX 6154
58162 HOLON
ISRAEL**

Poika parani täydellisesti!

Tässä on sheikki Waritu Bikilen henkilökohtainen uskoontulokokemus. Se tapahtui viime kuussa Boron alueella, eli sillä alueella missä Vancouverin evankelistat tekevät työtä. Tämä entinen sheikki on nyt 55-vuotias ja ennen uskoontuloaan hän oli johtajana ja opettajana neljässä alueen moskeijassa. Sheikit ovat yleensä hyvin arvostettuja paikallisen muslimiväestön keskuudessa ja heidän opetustaan kunnioitetaan.

Sheikki Waritu Bikilellä on kaksi vaimoa ja yhteensä yhdeksän lasta. Muslimeilla voi olla jopa neljä vaimoa heidän lakiensa mukaan. Waritu on rikas mies alueella ja hän omistaa laajan maa-alueen. Sitä hän on viljellyt ja mm. chat-huumetta hän on tuottanut ja myynyt ja siten saanut paljon omaisuutta. Chat on purtavaa huumetta, jota nuoret miehet käyttävät ja valitettavasti monet heistä sekoavat sen vuoksi.

Sheikki oli jo pitkään vainonnut kristittyjä, erityisesti viime aikoina, kun paljon ihmisiä on tullut uskoon. Hän oli ollut huolissaan omien moskeijoidensa tulevaisuudesta. Hänen mielestään kristinusko on harhaoppi ja sitä vastaan tulisi jokaisen muslimin taistella kaikin keinoin. Tämän vuoksi evankelistojen oli todella vaikea lähestyä häntä ilosanoman kanssa.

Mutta noin kuukausi sitten hänellekin tuli päivä, jolloin hänen oli antauduttava Jeesukselle. Eräänä päivänä hän oli kävelemässä kylän torilla 10-vuotiaan poikansa kanssa. Yhtäkkiä hänen poikansa meni tajuttomaksi, kaatui maahan ja alkoi kirkua kovalla äänellä. Sheikki vei hänet nopeasti lähellä olevalle paikalliselle klinikalle. Siellä häntä ei voitu auttaa. Evankelista uskoi, että häntä ei pystytty auttamaan, koska kyseessä oli paha henki. Sen jälkeen sheikki vei poikansa erääseen moskeijaansa, jossa muut sheikit rukoilivat hänen puolestaan. Mitään muutosta ei kuitenkaan tapahtunut. Poika oli jo hyvin huonossa tilassa ja isä pelkäsi poikansa kuolevan.

Viimein isä päätti viedä poikansa yhteen sille alueelle avattuun kristittyjen kirkkoon. Kun poika tuotiin kirkkoon, alueen evankelistat olivat siellä ja he

Uskoontulleita muslimi vanhuksia

rukoilivat pojan puolesta ja nuhtelivat pahaä henkeä ja sairautta Jeesuksen nimessä. Poika parani täydellisesti! Tämän seurauksena sheikki Waritu ja hänen koko perhekuntansa tuli uskoon, yhteensä noin 20 ihmistä. Kiitos Jumalalle!

Tässä yllä todistus siitä, mitä Jumalan voima saa aikaan. Muslimit kääntyvät Jeesuksen puoleen, kun he näkevät, että Jumala rakastaa heitäkin ja haluaa pelastaa ja parantaa heitä, kristittyjen vainoojiaakin. Odotamme Päivin kanssa, että jo pian pääsemme käymään siellä ja haluamme tavata heti tämänkin perheen. Meille länsimaalaisille ihmisille tänä päivänä henkien olemassaolo on usein vierasta. Mutta Afrikassa noituuden ja poppamiesten taikajutut ja pahojen henkien manaaminen ovat täyttä totta. Samalla tavalla kuin Jeesuksen aikana, niin nytkin noilla pe-

räkyllillä ajetaan pahoja henkiä ulos ihmisistä Jeesuksen nimessä. On hämmästyttävää, miten vapautuneet ihmiset muuttuvat hetkessä.

Menossa olevan näyn, 5-50-5000 toteutuminen on erittäin hyvin mahdollista. Eli viiden vuoden aikana alueelle perustetaan 50 seurakuntaa, joihin tulee 5000 jäsentä. Ensimmäisen vuoden jälkeen uskoontulleita on jo reilusti yli 1000. Tässä kertomuksessa-kin heitä tuli jälleen noin 20 lisää! Etiopian aika on nyt!

Sam ja Päivi Tuokkola
Missionarit Etiopiasta

Terveisiä Australiasta!

Kiireisen kauden jälkeen, häiden valmistamisen, ihanan häijuhlamme, hämmatkamme, ja aika perheitemme kanssa, Jype ja minä olemme nyt takaisin Perth:ssä, asettumassa ensinmäiseen pikku-kotiimme aloittamaan elämää yhdessä. Työhömmä nähden tämä tulee olemaan jonkinlainen siirtymävaihe, mutta mielenkiinnolla odotamme miltä elämämme ja työmme tulee näyttämään meille, uudelle avioparille.

Olen takaisin työssä Priceless ministryssä, ja Jype työskentelee alkuperäiskansojen nuorten parissa. Hänellä oli myös mahdollisuus alkaa opettaa joitakin Ete-lä-Sudanin lapsia, joihin olemme saaneet yhteyttä. Etsimme Jumalan johdatusta tuleviin ministry- mahdollisuuksiin ja työhön YWAM:ssa. Olemme kiitollisia rukouksista näissäkin asioissa. Haluamme kiittää teitä jatkuvasta rukouksesta sekä kaikesta aineellisesta tuesta. Kerromme jatkossa teille enemmän miten Jumala on johdattanut eteenpäin.

Paljon rakkautta ja siunauksia,
Krystal ja Jype

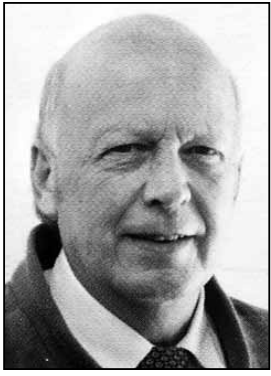
Greetings from Australia! After a busy season of wedding preparations, our wonderful wedding, honeymoon, and time celebrating with both of our families, Jype and I are now back in Perth and settling into our first little home together- as well as married life. It is a transition for sure but we are enjoying learning what life and ministry looks like as a married couple.

I am back into ministry with Priceless, and Jype, working with indigenous young people. He has also had the opportunity to begin tutoring some South Sudanese children we've gotten connected with. We are seeking the Lord about upcoming ministry opportunities and our future in missions and with YWAM so we

appreciate your prayers in this. On behalf of both of us, thank you so much for your fervent prayers and support. We are looking forward to sharing more of what God is doing in our ministry soon!

Much love and blessings,
Krystal and Jype

Naishenkilö tuli hyvin ahdistuneena pyytämään esirukousta. Hän ei osannut eikä uskaltanut todistaa uskostaan työtovereilleen ja uskosta osattomille ystävilleen. "Ei sinun tarvitsekaan yrittää niin tehdä." Hän katsoi ihmeissään neuvonantajaa. Yleensä hän kehoitetaan juuri niin tekemään. "Kunhan käytät ne tilaisuudet, jotka Jumala sinulle edeltä valmistaa, saat kokea yllätyksiä." Miksi tuo työtoveri minulle tuollaisen kysymyksen teki, ja miten ihmeessä osasinkaan siihen antaa niin hyvän vastauksen. "Elä enemmän ja puhu vähemmän." Kysyjä lähti kasvot loistaen elämään elämää, eikä vain puhumaan elämästä.

Nuori perheenäiti tuli uskoon. Hänellä oli mies ja pieni lapsi. Seurakunnan ohjelmajohtajat pyysivät häntä mukaan monenlaisen seurakuntatoimintaan. Oli harjoituksia ja ohjelmasuorituksia. Hän jätti iltaisin miehensä kotiin lasta hoitamaan. Mies pyysi että hän olisi joskus hänen ja lapsen kanssa kotona. Kun vaimo esitti tämän ohjelman johtajille, häneltä kysyttiin:

"Kumpi sinulle on rakkaampi, mies vai Jeesus?" Hän vasta uskoontulleena ajatteli, tietysti Jeesus tulee olla ensimmäisellä sijalla. Mies alkoi ryypiskellä. Sitten löytyi ystävä jolla oli aikaa hänelle. Nyt vaimo oli tuskaisena pyytämässä esirukousta. Taitaa tulla avioero ja säilykö hän itsekään enää uskossa. Hän suoritti toisten, ei Pyhän Hengen johtamaa ohjelmaa.

Jumala tahto on, että olemme Pyhän Hengen johtamalla tavalla hänen mahdollisuuksiensa kanavana. Silloin kun kanava on tyhjä, eikä siinä virtaa vesi, ei se silti lakkaa olemasta kanava, mutta se on hyödytön ja surkean näköinen uoma. Eikä tilanne parane vaikka omalla tai toisten ämpärillä siihen vettä kantaisi. Kun sulut avataan Pyhän Hengen virtaukselle, se tuo valmiuden olla oikeaan aikaan oikeassa paikassa jumalallisen elämän kosketuskohtana. Niin kuin Jeesus, myös hänen seuraajansa ovat kosketuskohtina, kanavina, hengen, sielun ja ruumiin osuudelle.

Kosketuskohtana ruumiin eli kehon osuudelle

Matt. 25:35, 36: "Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minulle syödä; minun oli jano, ja te annoitte minun juoda; minä olin outo, ja te otitte minut huoneeseen; minä olin alaston, ja te vaatetitte minut; minä sairastin, ja te kävitte minua katsomassa; minä olin vankeudessa, ja te tu-

vat pitkin hänen tuskaisia kasvojaan. Poika kertoi, koska hän oli ottanut salaa maitoa, hänen isoäitinsä oli nuotiossa polttanut hänen kätensä. Poika pyysi ettei häntä vietäisi enää takaisin. Rosvojen hyökkäyksessä olivat isä ja äiti hävinneet. Pojasta ei kukaan pidä huolta; hän sai jäädä lähetysasemalle. Poika hoidettiin terveeksi; hän sai käydä koulua ja kuulla evankeliumin sanoman. Lähetystyöntekijät olivat hänelle kosketuskohtana ruumiin, sielun ja iäisyshengen osuudelle.

litte minun tyköni." Oli siinä toteutettu rankka ohjelma. Mutta nämä jotka sen olivat toteuttaneet eivät olleet edes huomanneet niitä tekoja tehneensä. He kyselivät: "Milloin me ollaan niitä tehty?" He eivät olleet suorittaneet omaa eikä toisten laatimaa tekojen ohjelmaa. He olivat tehneet tekoja, jotka Pyhä henki oli ohjelmoinut. Tekojen kuorma oli ollut niin sopiva, etteivät he olleet edes huomanneet niitä tehneensä. Oli toteutunut lupaus: "Niin kuin on päiväsi niin on myös voimasi oleva."

On tilanteita jolloin evankeliumin julistaminen on turhaa, ennen kuin on annettu apu fyysisen elämän tilanteeseen. Jos ihminen on nälkäkuoleman partaalla, on hänelle ensin tarjottava leipää, että hän kykenee ottamaan vastaan evankeliumin sanoman. Olimme Pohjois-Keniassa. Alueella liikkui suuri aseellinen rosvojoukko, joka oli tehnyt kyliin hyökkäyksiä; tapaneet ihmisiä ja varastaneet heidän karjaansa. Luoksemme tuotiin pieni alaston, likainen ja laiha poika. Poika roikotti käsiänsä, joissa sormet olivat mätänemistilassa. Kärpäset olivat hoitajina. Otimme pojan ja veimme hänet Kapedon lähetysasemalle. Emme vieneet häntä suoraan pyhäkoululuokkaan kuuntelemaan kertomusta hyvästä paimenesta, vaan lähetysaseman sairaalaan. Sairaanhoidtaja puhdisti hänen verilihalla olevia käsiänsä. Kyyneleet valui-

vat pitkin hänen tuskaisia kasvojaan. Poika kertoi, koska hän oli ottanut salaa maitoa, hänen isoäitinsä oli nuotiossa polttanut hänen kätensä. Poika pyysi ettei häntä vietäisi enää takaisin. Rosvojen hyökkäyksessä olivat isä ja äiti hävinneet. Pojasta ei kukaan pidä huolta; hän sai jäädä lähetysasemalle. Poika hoidettiin terveeksi; hän sai käydä koulua ja kuulla evankeliumin sanoman. Lähetystyöntekijät olivat hänelle kosketuskohtana ruumiin, sielun ja iäisyshengen osuudelle.

Borneolla, Kapuas-joella oli lähetyslaiva Ebeneser. Laivalla, sekä laivalta käsin jokien varrella olevissa kylissä suorittivat lähetystyöntekijät tehtävänsä. Erään joen rannassa oli mökki, jossa asui spitaalia sairastava mies. Kukaan ei hänen tarttuvan tautinsa tähden uskaltanut mennä hänen luokseen. Ruokatarpeet ja lääkkeet heitettiin hänen rantalaiturille. Kun sairaanhoidtaja, lähetystyöntekijä Mirja Yrjölä meni ja hoiti hänen haavansa, mies sanoi: "Nyt minä uskon sinun Jumalaasi, kun sinä uskalsit koskettaa minua." Voimakas esimerkki! Miten vaikuttava voi olla pelkästään fyysiseen elämään kohdistuva jumalallisen elämän kosketuskohtana oleminen. Se avasi miehen sydämen vastaanottamaan uskon elävään Jumalaan.

Jatkuu seuraavassa numerossa

Jatkoa sivulta 4

Siirtolaiset 60 vuoden takaa

vuosien saatossa toimineet muunmuassa Markku Vainio ja Timo Itkonen.

Kaikkein pisimpään Suomalaista helluntaiseurakuntaa Vancouverissa on palvellut Erkki Ahonen, kaikkiaan 16 vuotta. Kun nykyistä Kotikirkkoa rakennettiin osoitteeseen 1920 Argyle Drive, Ahonen kanto suuren vastuun julistustehtävän lisäksi. Hän neuvotteli rakennusmateriaali-hankinnat ja painoi töitä kuin muutkin talkoolaiset. Todistaja-lehti on ollut tärkeä siltä hengellisessä työssä jo yli 90 vuotta. Lehden perusti New Yorkissa v. 1925 pastori Pekka Nuutinen jonka jälkeen toimittajina ovat olleet, Arthur Wuori, Väinö Suokas, Urho Lähde, William Uotinen, Veikko Kyllönen, Seppo Antturi, Leevi Myyrä, Erkki Ahonen ja Lauri Karhinen. Kaikkein pisimpään Todistaja lehteä on toimittanut Veikko Kyllönen. Hänen suurena apunaan olivat lehden sihteeri Irene Kyllönen ja latojana Oiva Iskanus. Nykyinen toimittaja on Outi Alopaeus ja lehden ulkoasusta huolehtii graafinen taiteilija Keijo Sakara. Todistajan koti on ollut Vancouverin Kotikirkossa vuodesta 1965 lähtien.

Olemme kaikki siirtolaisia

Hengellisen kotini, Kotikirkon, ystäviä on siunaantunut niin runsas määrä, etten käy nimiluetteloa laatimaan. Te kaikki olette arvostettuja kanssamatkaajia, ajallisen elämän siirtolaisia. Länteen saapumiseni jälkeen monet sukulaiseni ovat tulleet perässä siirtolaisina Vancouveriin. Nyt meitä on Tyynen valtameren tuntumassa

viitisenkymmentä henkeä. Kun katson kuudenkymmenen vuoden takaa siirtolaiselämän vaiheita Kanadassa, niin tomaattimehu maistuu jo hyvältä ja Sudburyn mustat kalliit vihertää.

Suomi oli ollut itsenäinen valtio vasta 40 vuotta kun monien muiden suomalaisten kanssa muutimme Kanadaan vuonna 1957. Olen kiitollinen siitä, että juureni ovat syväällä 100 vuotta täyttävän Suomen kamarassa ja siitä, että saan asua 150 vuotta täyttävässä Kanadassa. Kummassakin maassa Jumala on ollut apuna. Asko veli, joka nelivuotiaana tarrasi äidin helmaan Ganderissa ja huusi: "Minä en voi hengittää" kuvailee kirjoittamassa runossaan siirtolaiselämää 60 vuoden takaa.

Teksti: Eero Sorila
Runo: Asko Sorila
Kuva: Kotialbuumi

Tartu kiinni iankaikkiseen elämään

Tällä palstalla kerrotaan lyhyesti Jumalan pelastussuunnitelma ja neuvotaan, kuinka tullaan Jumalan lapseksi.

1. Jokainen ihminen on syntinen. "Sillä kaikki ovat syntiä tehneet, ja ovat Jumalan kirkkautta vailla" (Room. 3:23). Synti hukuttaa ihmisen kadotukseen.

2. Jumala rakastaa sinua. "Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" (Joh. 3:16).

3. Jeesus on ainoa pelastaja. "Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman" (Apt. 4:12).

4. Sinun tulee katua syntejäsi, pyytää anteeksiantoa ja uskoa Jeesuksen sovitustyöhön ristillä ja henkilökohtaisesti vastaanottaa Jeesus Kristus Herraksesi ja Vapahtajaksesi. Kun otat Jeesuksen vastaan, sinusta tulee Jumalan lapsi. "Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä" (Joh. 1:12). Tätä kutsutaan uudestisyntymiseksi. "...joka ei uudestisyntynyt ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa" (Joh. 3:3).

5. Rukoile näin: Herra Jeesus, minä ymmärrän, että olen syntinen, ja uskon, että Sinä kuolit ristillä minunkin puolestani. Haluan nyt avata sydämeni oven ja ottaa Sinut vastaan Vapahtajakseni ja Herrakseni. Hallitse Sinä kaikkea tästä lähtien ja auta minua elämään Sinun tahtosi mukaan.

Jos olet rukoillut tuon rukouksen todella vilpittömästi, sinä olet nyt Jumalan lapsi, pelastettu ja matkalla iankaikkiseen elämään.

Oodi elämälle – Anna-serkkua muistella

Siinä hän seiso, kädet taivasta kohti kohotettuina, meille vilkuttaen, pikku-kirkon portailta. Pikku-kirkko ja loistava risti katolla – Anna-serkku kirkon ovella ylimmäisellä rapulla. Tämäkö on South Porcupine, meidän uusi kotimme ja työpaikkamme! Olimme juuri ajaneet reilut neljä- ja puolituhatta kilometriä länneltä kahdella autolla, teini-ikäisten poikiemme kanssa. Olimme väsyneitä. Nyt olimme vihdoinkin perillä.

Annalla ja minulla oli yhteinen Alina-mummu, Erkki-vaari oli jo aikoja kuollut. Asuimme Alina-mummun naapurissa, Annan koti taas oli muuttaman sadan kilometrin päässä. En juurikaan muista Annan vierailuja mummun luona, olin reilusti Annaa nuorempi. Nuorena tyttönä kuulin tarkokkaasta opettaja-serkustani, joka auttaa kylän huume- nuoria. Myöhemmin, Annan Kanadan vierailun jälkeen, sain tietää, että Anna olikin löytänyt Kanadasta elämänsä miehen, ja hän sai sukunimekseen Annala. Anna Annala – se olikin hauska nimi!

Vasta Kanadassa, tarkemmin ottaen South Porcupinessa, tutustuin serkkuuni paremmin. Anna jätti lähtemättömän vaikutuksen elämäni. Usein vierailimme metsän laidalla sijaitsevassa pikku-talossa Annan ja Frankin luona. Sitäkin useammin Anna vieraili pikku-kirkolla ja sen yhteydessä olevassa kodissamme. Hän neuvoi meille kaupat ja kirpputorit – kannattaa käydä Schumacherin kirkossa katolisen isän luona tiettyinä lauantaina – sieltä voi löytää aarteita!

Anna oli varsinainen energiapakkas, aina täynnä uusia ideoita ja ajatuksia. Ei hän niinkään kiinnittänyt huomiota siihen, minkälaiset ulkonaiset puutteet ja pytingit ympärillä oli. Annalle ihmiset olivat kaikkein tärkeintä. Hän kertoi meille paikkakunnan suomalaisista, tutustutti meidät yksinäisiin vanhuksiin, vei vierailulle koteihin ja torppiin. Muistoihin ovat jääneet ne monet vierailut vanhainkoteihin Schumacheriin, Timmisiin ja ennen kaikkea Kirklandlakelle ja Chapleauhun. Kertun luona oli tärkeää vierailla, ja Pulkit ovat muut-

taneet juuri Swastikaan. Heitä pitää käydä tervehtimässä.

Annalla oli merkittävä kyky ja kiinnostus onkia tietoonsa suomalaissiirtolaiset. Ei vain omalla kylällänsä tai lähikaupungeissa, vaan koko Pohjois-Ontariossa. Hän tunsii pääteiden varrella ja kauempanakin asuvat siirtolaiset, mentiinpä Torontoon tai Thunder Bayhin päin. Annalla oli aina viemisiä, Todistaja-lehtiä ja kirjallisuutta. Yksinäisille vanhuksille oli pullapitko.

South Porcupine oli mei-

dän ensimmäinen pastorointipaikka. Siellä opin elämästä vähintään yhtä paljon kuin Yliopistossa Vancouverin kaupussa, se oli meidän korkeakoulumme! Paikkakunta, johon olimme muuttaneet ”vain seitsemän mummon tähden,” kuten nuorimmaisemme muuttomatkailla totesi, muokkasi koko perheemme elämää. Anna oli tässä palapelissä tärkeässä roolissa.

Porcupinen kaksivuotinen elämänsäksomme oli täynnä aktiviteetteja. Tavallisen kirkon viikko-ohjelman lisäksi meidän kirkolla tapahtui koko ajan. Naisten piiri herätettiin henkiin; kokoontuimme eri kodeissa kerran kuukaudessa. Gospel-kuoro, joka paikkakunnalla oli joskus kulta-aikoina toiminut, aloitettiin uudelleen, nyt Ylistyskuoron nimellä. Kuorossa lauloi niin luterilaisen kuin helluntaikirkon ystäviä. Ei siinä kysely, mihin piiriin kuulut. Miesten piiri tietysti jatkoi toimintaansa. Pidettiin Äitiänpäivä- ja joulujuhlia. Koristeltiin kirkko ja keitettiin kahvit. Pullamy-

Anna, Päivi ja Annan sisko Marjatta, jonka kanssa Anna teki viimeiset ”aktiomatkansa” keväällä 2014.

Anna Annala

jäisiä pidettiin kauppakeskuksessa kerran, pari vuodessa. Näin kerättiin rahaa pikku-kirkolta lähetettävään viikoittaiseen radio-ohjelmaan. Annalle radio-ohjelmat olivat todella tärkeitä. Hän vei sanaa koko suomalaisyhteisölle, jos lähetysaika muuttui. Hän oli kontaktihenkilö radioasemalle. Kultakoti oli tietysti kaiken toiminnan yksi tärkeistä keskipisteistä. Siellä käytiin säännöllisesti pitämässä kokouksia, sekä lähes viikoittain aterialla. Suomalaisia oli hyvä tavata muulloinkin kuin vain kokouksissa kerran kuussa.

Ei sovi myöskään unohtaa Monikulttuurijuhlia Schumacherin urheilutalolla eikä missään tapauksessa Suomimajaa ja siellä pidettäviä kesäleirejä. Lapset ja nuoret olivat jo siihen aikaan kasvaneet ja muuttaneet opiskelemaan, mutta leiritoimintaa ei jätetty. Ne suunnattiin nyt kaikille halukkaille, Suomikämpän kesäasukkaille sekä kauempaakin tulleille. Frank ja Jussi toimivat saunamestareina, keittiöön löytyi aina taitavia emäntiä suomalaisyhteisöstä.

Anna ei ainoastaan tutustuttanut meitä suomalaisyhteisöön. Hän vei minut myös ”kielisten” naisten joukkoon. Sain olla mukana vuotuisten Naisten päivien suunnittelutiimissä ja tutustuin moniin mahtaviin Jumalan naisiin, jotka auttoivat ja rohkaisivat

minua omassa hengellisessä elämässäni.

Anna ja Frank olivat merkittävä pariskunta. Frank oli vetäytyvä, rauhallinen, omilla oloissaan viihtyvä mies, joka mielellään hakkasi halkoja ja samoili metsässä ja kävi kirkossa sunnuntaisin. Omalla hiljaisella tavallaan Frank tuki Annaa hänen toiminnassaan kirkon ja koko suomalaisyhteisön parissa. Kun meillä meni oikein lujaa, menoja ja tapahtumia riitti, Frank yksikantaan totesi: ”The mouse roars – hii-ri karjuu!”

Anna rakasti lähetystyötä. Hän herkistyi aina, kun puhuttiin kärsivistä ihmisistä. Hän oli innokas järjestämään lähetyskokouksia ja ensimmäisten joukossa meitä kannattamassa ja siunaamassa, kun palasimme myöhemmin takaisin Afrikkaan. Pikku-kirkko ja lähetystyö – kaksi Annan suurta rakkautta. Uskon, että Jumala antoi Annalle lisäaikaa, niin että hän sai itse selvittää kirkon ja siinä olevan asunnon. Vuosikymmenten aikana sinne oli kertynyt sadat kilot papereita, radio- ja TV-ohjelmia, kirjoja, valokuvia. Suomen sisarusten ja ystävien avulla, hän sai raivatuksi kirkon, niin että lopulta, kun kirkon lähes kaikki jäsenet olivat jo muuttaneet muualle tai Taivaan kotiin, hän oli valmis luopumaan kirkosta. Nyt se voitaisiin myydä ja rahat käyttää, mihinkäs muuhun kuin lähetystyöhön! Kuvaavaa on se, että Anna halusi vielä viimeisillä kirkon myynnistä jääneillä rahoilla ottaa yhden Etiopian entisen muslimin kannatettavaksi. Hän siirsi meidän tilille rahan, josta viemme ne kuukausit-

tain Betanyelle, tuolle Jumalan sankarille, joka koordinoi 27 ex-muslimi-evangelistan toimintaa. Nämä evankelistat vievät ikuista Sanomaa tietömiä taivasteiden taakse, ja voittavat muslimeja Jeesukselle.

Olimme joulun aikaan poikamme luona Kanadassa, ja soittelin Anna-serkulle. Hänen äänensä oli aika heikko, mutta kotona hän oli. Läheiset pitivät hänestä huolen. Anna kertoi, että oli juuri ollut kauppakeskuksessa käymässä, Tyttärentytär oli lykännyt pyörätuolissa. Anna pyyteli anteeksi, ettei ollut muistanut minun synttäreitä, olinhan juuri joulukuussa vaihtanut vuosikymmentä.

Anna oli vahvasti elämässä kiinni – loppuun asti! Hän rakasti Jumalaa ja ihmisiä. Minulle on jäänyt myös mieleen se, kun Anna kertoi, ettei hän koskaan ole hankkinut perheelleen pesukonetta. Hän menee mieluummin yleisiin pesuloihin, joissa voi laittaa pyykkiä suuriin koneisiin ja samalla tavata ihmisiä! Tämä oli juuri se Anna-serkku, johon sain tutustua Kanadan vuosiemme aikana, ja jonka kanssa pidimme yhteyttä välitaivasteista huolimatta.

Anna-serkku, sinä olet nyt perillä taivaassa Jumalan ja rakkaan Frankin luona. Jätit meille mahtavan esimerkin siitä, mitä merkitsee elää elämää sillä tavalla, että siitä jää pysyvä jälki lukemattomien ihmisten elämään. Olet minun sankarini, ja haluan kerran tavata sinut perillä siellä!

Päivi Tuokkola

Sisareni Pirkko Huttunen – Hyytiäisen muistolle

Vuona 1928 toukokuun kahdeksantena, syntyi Seinäjoella Pirkko toisena kaksosena. Kaksoissisarensa Päivikki lähti jo taivaaseen vauvana. Sitten Pirkko suureksi varttui, löysi uskon Jeesukseen jo 10-vuotiaana, tuli Hänen omakseen.

Kuusitoistavuotiaana hän jo Aimo Huttuseen rakastui ja 18-vuotiaana avioliiton satamaan ui. Nuori äiti sai kolme lasta, joita hellästi hoivasi ja monessa seurakunnassa hän samalla palveli. Pirkosta oli tosin outoa, kun vanhat tädit hänelle sanoivat: ”Tervetuloa seurakunnan äiti.” Pirkko kun koki, että 19-vuotiaana oli tarpeeksi olla äitinä Jormalle. Sen jälkeen Kirsti ja Erja vielä perheeseen tulivat ja nyt on vävyjä, miniä ja lapsenlapsia ja lapsenlapsen lapsia isot ”armeijat”.

Kun lapset Kanadaan muuttivat, muuttivat sinne myös Pirkko ja Aimo. Meidän täällä Suomessa olevien sydämiin jäi siitä kova kaiho. Lähes 60 vuotta kanssa Aimon oli hyvin onnellinen kunnes tuli

Pirkko Huttunen ja Tuulikki Metsola

Aimolle taivaasta kutsu tulla luokse Jeesuksen. Myös Hyytiäisen

Niilo menetti vaimonsa ja seurakunnan toiminnassa hän ja Pirkko tapailivat toisiansa. Niinpä parin vuoden perästä Niilo ja Pirkko rakastuivat ja avioliiton

satamaan heidän laivansa yhteen uivat. Se avioliittokin oli hyvin onnellinen, kunnes sairaus mursi Pirkon ja tuli kutsu taivaallinen. Sua muistelen, rakas sisko, olit aina niin kultainen. Me soitimme, kirjoittelimme, tapasimmekin joskus, kunnes kuolema erotti sen.

Me Suomen sukulaiset sinua kaipaamme, olit niin hyvä meille, meidän rakas siskomme. Kiitos sinulle, rakas Pirkko, hyvydestäsi kaikesta. On meillä kuitenkin toivo, että tapaamme taivaassa. Voimia tahdon toivottaa myös Niilolle, lapsille ja kaikille rakkaat

sukulaiset – kilvoitellaanhan perille.

Tuulikki Metsola
Pirkon nuorin sisar

Raimo Silegren 80 vuotta

Helmikuun 6. päivä 1937 syntyi Suis-tamon kirkonkylässä Sinkkosen perheeseen poika. Hän sai nimekseen Raimo.

Kaksi vuotta myöhemmin syttyi toinen maailmansota, minkä johdosta koti jouduttiin jättämään. Evakkomatka oli edessä. Väli rauhan aikana takaisin kotiin, mutta sota syttyi uudestaan. Neljävuotias Raimo lähetettiin Ruotsiin turvaan, kielitaidottomana, vieraitten ihmisten luokse. Sodan päättyessä takaisin kotiin. Siinä vaiheessa suomen kieli oli unohtunut. Viisi-kuusi vuotiaana hän sai kokea mitä on kielimuurit.

Elämä tasaantui. Sota oli loppunut ja aloitettiin rakentaa uutta kotia valtion antamalle tontille. Entinen koti oli jää-

nyt väärälle puolelle uutta rajaa.

Raimon ollessa 13-vuotias, hän tuli uskoon. Suomessa elettiin herätyksen aikoja ja ihmiset etsivät Jumalaa. Tämä herätys tuli myös Sinkkosen perheeseen. Vuonna 1952 Raimo kastettiin Kuopion konferenssin yhteydessä. Vuonna 1954 hän sai Pyhän Hengen kasteen.

Seuraavat vaiheet ja koko hänen elämänsä on ollut mielenkiintoa täynnä. Vuona 1956 hän meni Paimiossa olevaan Raamattukouluun. Siinä vaiheessa hän sai tutustua kauniiseen Mirjam-nimiseen neitoon. Se johti siihen, että häät vietettiin 1959 Lauttakylässä. Myöhemmin heille syntyi kolme poikaa ja perhe oli valmis. Perhe onkin Raimolle kaikki kaikessa. Miten valtavaa on omistaa vaimo ja kolme lasta. Perhe toi myös vastuuta. Oli saatava työtä että voisi elättää perheensä. Tämä ei ollut vaikeata. Raimo oli osaavainen ja teki mitä tahtoi.

Hänen sydämessään paloi halu kertoa ihmisille Jeesuksesta, jonka oli löytänyt lapsuudessaan. Telttakokouksia pidettiin siihen aikaan Suomessa. Ne olivat hyvin kansoitettuja. Mirjam ja Raimo, haitarinsa kanssa, olivat innokkaina mukana. Myös monissa kodeissa

ja rukoushuoneissa saatiin kuulla Raimon kertovan mitä Jeesus merkitsee hänelle. Monet tulivat uskoon.

Vuonna 1968 tuli muutto Ruotsiin. Jossain niissä vaiheissa sukunimi muuttui Silegreniksi. Nuoruuden tapahtumat antoivat turvan ja johdatuksen koko hänen elämänsä ylle. Elämä Ruotsissa oli myös ylhäältä johdettua. Oman työnsä ohella hän sai olla todistamassa taivasasioista.

Kanadaan muutto tapahtui vuonna 1980 - uusi maa ja uudet haasteet! Toronton Saalem seurakunnasta tuli Raimon ja perheen kotiseurakunta. Tämän seurakunnan keskellä hänellä oli mahdollisuus olla monissa tehtävissä mukana. Monet asiat ovatkin Raimon sydämellä.

Työ jatkuu. Tällä hetkellä on aika katsoa taaksepäin, todeta että Jumala on pitänyt huolen. Vaikeinakin hetkinä on Hänen rakkautensa kantanut, niin kuin Raimo nöyränä toteaa: ”JUMALAN ARMO ON SUURI!”

Onnittelut: Toronton
Saalem Seurakunta
Ismo Nakkila

Uusi tilaus Uusinta

Lahjatilaus

Nimi _____
Osoite _____
Puh. _____

Katso, milloin tilauksesi päättyy.
Se näkyy osoitelapussa.
Jos siinä on esim. merkintä 10/6/17,
tilaus päättyy numeroon 6 eli Joulukuun 2017.

Tilaushinnat

Kanadan vuosikerta \$38.00
USA \$43.00
Muut maat \$50.00 Euroina 45

Lahjatilaushinnat:

Kanada \$35.00
USA \$38.00
Ulkomaille \$50.00
(Ilmestyy 6 kertaa vuodessa)

Liitä mukaan sekki tai money order nimellä

Mission Press Society
1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8
E-MAIL: editor@todistaja.com

1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8
E-MAIL: editor@todistaja.com

Tervehdys sinulle ystävä,

Sinun lahjoituksesi auttaa meitä jatkamaan Todistaja Lehtien levittämistä ympäri maailmaa. Mission Press Society toimii lahjoitusten turvin. Todistaja Lehti pyrkii painetun sanan avulla auttamaan ihmisiä saamaan kosketuksen elävään Jumalaan. Kiitos sinulle!

Nimi _____
Osoite _____
Puh. _____

Haluaisin lahjoittaa Todistajalle:

\$50.00

\$100.00

\$250.00

\$500.00

Toinen Summa \$ _____

Voit osoittaa lahjasi nimellä Mission Press Society. Lahjoitukset ovat virallisesti verovähennykseen kelpaavia Kanadassa.

Sylvia Rukhila
M. DIV. MARRF

Marriage & Family
- Therapist -

Scope & Counseling for Couples & Individuals | Cancer Support

✉ sylvia.rukhila@gmail.com   www.sylvia.rukhila.com

416 308 9819

**YHTEYSHENKILÖ
INFO**

Reino Partanen
1269 Forestwood Dr.
Mississauga, ON L5C 1J2
Puh. 905-896-0418
sirpar@rogers.com

Anna Annala
1230 Ferguson Rd.
Porcupine ON
P0N 1K0
705.235.9523
annala2000@gmail.com

Seija Sippola
9827 Palishall Rd. SW
Calgary, AB T2V 3T4
Puh. 281.7082
ssippola@shaw.ca

Pentti ja Airi Virtanen
109-920 Saskatoon Road
Kelowna BC
V1X 7P8
250.868.8309

May Adair
58 Mill Ranch Rd.
Naselle, WA 98638
Puh. 306.484.3401
madair@wwest.net

Marja-Liisa Raatikainen
214 Carl Ave,
Thunder Bay, ON
P7B 4Z7
mlraatikainen@gmail.com

Erika Caron
2287 Treeview Dr.
Sudbury, ON P3E 5C7
Puh. 705.523.8695

Liisa Amirault
263 McGregor
Sault Ste Marie ON
P6A 3X1
705.946.5141

Liisa Liedes
163 River St. #1
Fitchburg, MA 01420-3025
USA
Puh. 978.343.9659

Airi Tomminen
317-900 Tolmie Ave.
Victoria, BC V8X 3W6
Puh. 250.381.2418
tomminen@shaw.ca

Paavo Wiitala
1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8
Puh. 604.734.5972
wiitala@shaw.ca

Reijo Metsälä
Velhontie 2 G 58
48350 Kotka, Finland
0445552506
reijo.metsala@kymp.net

Toivo ja Marja-Leena Mäki
Väläkyläntie 19
39610 Kovelahki, Finland
358414692771
tmaki@viabaltica.ws

Sudbury, Ontario

SIION

**SUDBURYN SUOMALAINEN
HELLUNTAISEURAKUNTA**

Finnish Pentecostal Church 705.522.2164
Pastori: **Markus Rukkila** 705.920.9819
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 E-mail: info@siionchurch.com
Web sivu. siionchurch.com

Su • **Päiväjuhla** klo 10.00
• **English Service** klo 12.00
Ke • **Sana, rukous** klo 14:00

Radio-ohjelmat: Sudbury La. klo 8.30 - 95.5 FM.
Timmins La. klo 8.30 - 105.5 FM.

TERVETULOA WELCOME

Sault Ste. Marie, Ontario

Kotikirkko
LifeSpring Church
891 peoples rd,
Sault Ste Marie, ON, P6C 3W1

Puh & Fax 705.253.8383 Sähköposti: finnchurch@gmail.com
Pastori Rudolph Hyvärinen 705-253-8383 Internet: www.finnishchurch.com

SUNNUNTAISIN:
9:30 AM **AAMUKOKOUS**
11:00 AM **SUNDAY CELEBRATION,
KIDS CHURCH, NURSERY**

KESKIVIIKKOISIN: 2 PM **SANA JA RUKOUS**
TORSTAISIN: 7 PM **IGNITE**

Puhelinhartaus: 705.253.2427

Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: "Menkäämme Herran huoneeseen".

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evankelista **Liisa Liedes**
163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. 978.343.9659
Rukousskokoukset kodeissa.

Suomenkielinen hengellinen radiohartaus
Pohjois-Ontariossa
kuuluu lauantaisin klo 8.30 AM näiltä asemilta

Sudbury 95.5 FM Timmins 105.5 FM
North Bay 103.5 FM Elliot Lake 102.5
Manitoulin 102.1 FM Mattawa 93.9 FM

**All other times these Christian radio stations have English
Christian music and teaching from the Bible 24/7.**

Puhelinhartaudet Kanadassa

Toronton Saalem - 416.222.7474
Thunder Bayn Saalem Seurakunta - 807.767.7875
Sault Ste. Marien Kotikirkko - 705.253.2427
Vancouverin Bethel - 604.324.4447

KESÄN 2017 KONFERENSSI

Pohjois Amerikan suomalaisten
Helluntaiseurakuntien Kesäjuhlat Torontossa
3-6.8.2017.

Vierailevana julistajana ja laulajana
lähetyssaarnaaja Reijo Blommendahl.
Merkitse aika kalenteriisi jo nyt.
Tervetuloa juhliille läheltä ja kaukaa!

Toronto, Ontario

Saalem
bayview family church

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Tel 416-619-9176 Puh. 416-222-2291
Pastori **Jaakko Romu** 647-938-1350
Pastor **Darren Godfrey** Tel. 416.733.0854
Pastor **Steve Melnichuck** Tel. 416.619.9176
Internet-kotisivu. www.saalem.org

Su * Bayview Family church service 9:30
Aamukokous suomenkielinen 11:00
Ti * Päivän Sana ja rukous 11:00
Pe * Nuorisoiilta / Youth meeting 19:30
Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

Kotikirkko

Bethel-seurakunta Finnish Bethel Church
1920 Argyle Dr. Vancouver, BC V5P 2A8
Puh. 604 325-5414 Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Riku Tuppurainen 604.620.6108**
Pastori **Jarno Karjanlahti 604.431.7400**

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00
Sun • English Service & Sunday School 11:15 am
To • Rukousta ja Raamattua klo 11:00
Fri • Youth meeting 7:30 pm
Puhelinsana 604.324.4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO
Finnish Bethel Church
Pastori Lauri Tomminen Puh. 250.381.2418
Raamattupiiriin tilaisuuksista ilmoitetaan paikallisesti

Calgary, Alberta

**SUOMALAINEN
SEURAKUNTA**

Calgary Finnish Church
Jorma Heinikainen
1148 Fonda Crt. S.E. Calgary, Alberta T2A 5S2
403.248.9907
Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Thunder Bay, Ontario

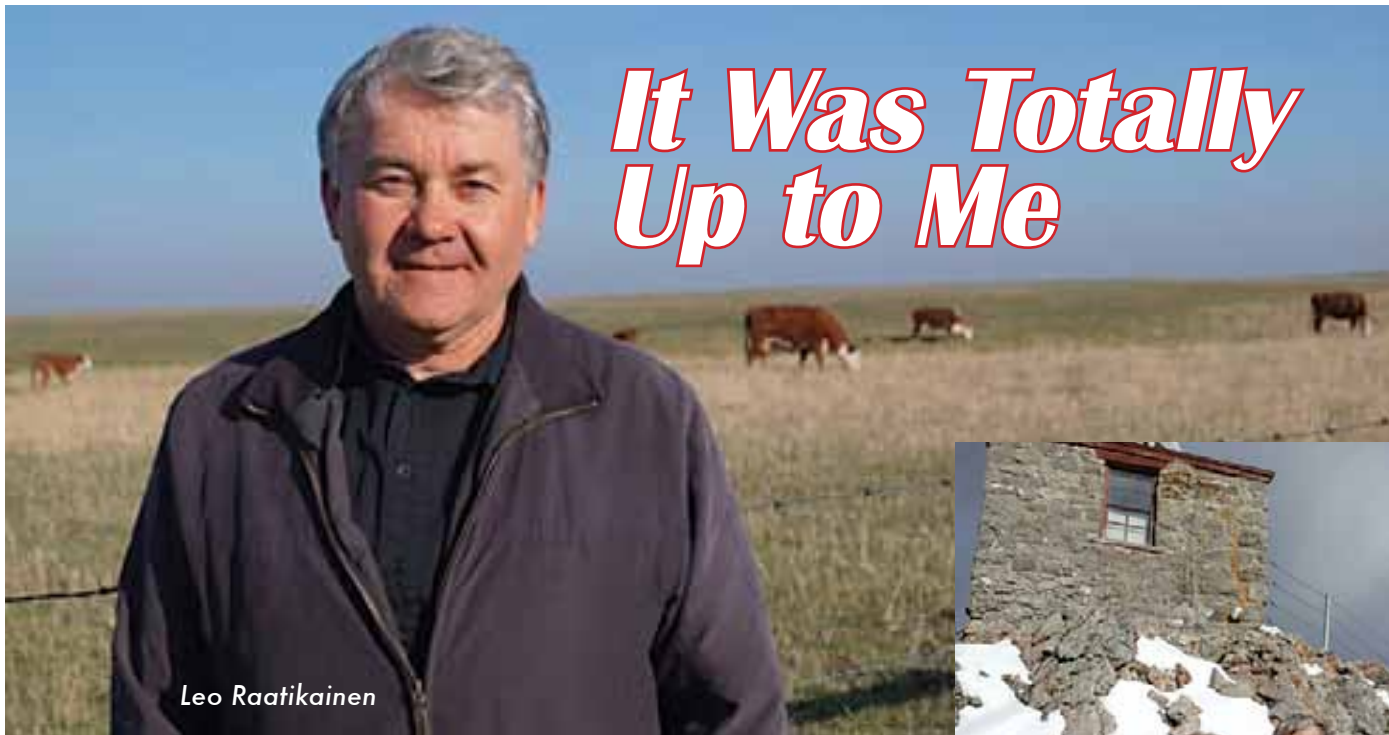
Saalem-seurakunta
Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1
Puh. 807 .767.6938 Fax 807.767. 7587
e-mail: office@saalem.com • Puhelinhartaus: 807.767.7875
Pastori Mika Kostamo 807.633.3234 E-mail: mtkostamo@gmail.com
Pastori John Niemi 807.632.5967
Työntekijä Sam Leppänen 807.632.1993
Children and Family Pastor Jen Oswald 807.632.3809

Su • klo 9:30 Aamukokous
Sunday • 11:00 Saalem Sunday & Kids Church
Ti • klo 13:00 Sana & rukous
To • klo 13:00 Eläkeläiset kerran kuukaudessa
Thursday 7:00 pm ABLAZE Worship, word & ministry
Friday • 7:00 pm Highway Youth

Kokoukset tulevat suoralähetyksenä: **www.saalem.com**

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Leo Raatikainen

I had the good fortune of growing up in a home where both my parents were believers. As a result, I "sort of grew into my faith", but I came to a point where I realized that I had to make a personal decision to follow Christ.

I had read many times that God is restoring our broken lives through the death and resurrection of Jesus Christ, and I realized that the decision to follow Him was totally up to me, and that I could not get to heaven by hanging onto my mother's hem. Romans 10:13 reads, "Everyone who calls on the name of the Lord will be saved." I thank God that this decision saved me from many things the world had to offer; they first look so good and enticing, but in the end, will lead to destruction. I also realized, that "...all have sinned and fall short of the glory of God..." (Rom. 3:23). Even though I have lived a so-called good, clean life, I am still a sinner, saved by His grace (Eph. 2:8). I could not do this by myself by being good or trying my best. No, it is a gift from God!

I have never been good at memorizing God's Word, but one of the first verses that I knew by heart (like many children know as their first memory verse) at an early age was John 3:16,17.

Anna-Liisa and Leo

Leo with his grandson Niko

This verse summed it all up for me. I realized that God, the Creator of the universe, wanted to have a personal relationship with me (and you) through His Son, Jesus. He gave us a "road map" called the Bible, and a Comforter, the Holy Spirit. I often think of the Holy Spirit as being my GPS (God Positioning System). He guides me, teaches me and communicates and comforts me. With all the religions in the world, I know of only one, whose messenger is still alive amongst us. Praise the Lord! We can read about Him in so many pages in the Bible, but one of my favorites is chapter 24 in the book of Luke.

I have known so many people that

have had a positive influence in my life. I can't thank them all. The ones I want to mention first of all are my parents, who showed me Jesus, and then my wife of nearly 34 years, Anna-Liisa, who has been a blessing to me and stood by me through thick and thin.

Our daughter Krista, and her husband Tuomas, have brought great joy into our lives. And last but not least, the cutest little grandson in the world, Niko, who has truly made me see the truth in a verse from Matthew 18:3, "...and he said; "Truly I tell you, unless you change and become like little children, you will not see the kingdom of heaven..." When Niko wraps his little arms around my neck and says, "Pappa, I love you", or if I hurt myself, he comes and says, "Jesus, make my Pappa not hurt any more", and just dances away, I feel like crying. Truly, "...unless you change and become..." and I have learned all over again to see my world through the eyes of a child.

I wish to leave you with these words from John 14:27, "Peace I leave with you; my peace I give you. I do not give to you as the world gives. Do not let your hearts be troubled and do not be afraid", and John 16:33, "I have told you these things, so that in me you may have peace. In this world you will have trouble. But take heart! I have overcome the world." May God be with you all!

Leo Raatikainen

PASTOR SEARCH

Sault Ste. Marie, Ontario Finnish Pentecostal Church is looking for a Full-time Senior Pastor to lead a church in Northern Ontario. Applicant must be a committed follower of Jesus Christ and believe in absolute authority of scripture. The applicant should be experienced in leading a church, developing church growth and community outreach and support the church's doctrinal statement. Preferred Education: Bible College Degree; Experience: Pastoral, leading worship, administrative duties. Church address: Lifespring Church, 891 People's Rd., Sault Ste. Marie, Ont., P6C 3W1, Phone: 705-253-8383

PASTORIN PAIKKA AVOINNA

Pienessä, kaksikielisessä (suomi/englanti) helluntaikirkossa Pohjois-Ontariosa. Etsimme kokenutta pastoria, joka on täysin omistautunut Jeesuksen Kristuksen seuraaja ja uskoo Jumalan Sanan täydelliseen auktoriteettiin. Hakijalla tulee olla kokemusta seurakunnan johtamisesta, sen kasvun kehittämisestä ja yhteydenpidosta koko yhteiskuntaan ja ylläpitää kirkkokunnan oppijärjestelmää. Työ: Täysipäiväinen kokenut pastori; Koulutus: Raamattukoulun käynyt; Kokemus: Työkemusta vastuullisena pastorina, laulu- ja ylistysryhmän johtamisessa ja muissa seurakuntaan liittyvissä tehtävissä. Kirkon sijainti: Kotikirkko, Lifespring Church, 891 Peoples Rd., Sault Ste Marie, ON P6C 3W1, Puh. 705-253-8383

Whether you believe God is calling you into

full-time ministry,
worship ministry,
church media,
church leadership,
foreign missions work
or just a deeper understanding of Jesus and your walk in the supernatural,
come spend some time to seek Him.

Saalem School of Ministry will kickoff September 2017.

This ministry school is geared toward those who are interested in pursuing a more solid foundation in Christ.

MORE INFORMATION GO TO
SAALEM.COM/SSOM

SSOM@SAALLEM.COM 1800-767-6538
Saalem School of Ministry is a ministry of Saalem Church, Thunder Bay, Ontario